

שיוצאות החוצה. כיון שיוצאו, התגלמו ונתקנו להקרא בהם באותן האותיות הקדוש ברוך הוא. ומשום כך, אתה כוננת מישרים. כיון שמגיעים לאותו מקום שנקרא אתה, אזי התתקנו מישרים.

ועל זה התשוקה להתחבר עם אותן האותיות, שיהיה הכל שם שלם, ועד שהתתקנו הצדדים הללו שלה, אינה מתחברת עם שאר האותיות, שיהיה הכל שם שלם.

ועל זה היא אומרת ביפי תקונייה, משכני אחריו גרוצה, הרי היא וצדיקה. הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה, הרי היא וצדיקה. משום שהיא התתקנה ביפי תקונייה להתחבר, להיות שם שלם בחבור אחד. שפשעולה, אז הוא שם שלם, סוד השם יהו"ה אלהים.

ואם תאמר, הרי פשעולה להתחבר, אזי היא שם שלם יהו"ה, ולא יותר, איפה הוא הסוד של אלהים? אלא פשהשם בשלמות, אז נכללת מעלה ומטה. למעלה בשם של יהו"ה, ולמטה בשם של אלהים, ואז נשלמת בכל.

כתוב (מלכים-א ב) והמלך שלמה ברוך. למה נקרא כך? אלא והמלך שלמה - המלך שהשלום שלו. שהרי בכמה מקומות כתוב סתם המלך, ולא כתוב המלך שלמה. אלא המלך סתם, על בית דוד הוא אמר. המלך שלמה - על המלך שהשלום שלו הוא אמר.

ברוך - שהרי אז נביעת הברכות לא היו פוסקים למעלה ולמטה. ברוך - שכל הברכות נובעות משם שיתברכו כל העולמות, וכל האותיות מאירות כלן בחבור אחד, בשלמות אחת.

דנפקי, אתגלימו ואתתקנו, לאתקרי בהו באינון אתוון קודשא בריך הוא. ובגין כך, אתה כוננת מישרים. כיון דמטו לההוא אתר דאקרי אתה, כדין אתתקנו מישרים.

ועל דא תיאובתא לאתחברא באינון אתוון, למיהוי כולא שמא שלים, ועד דאתתקנו אינון סטרין דילה, לא אתחברת עם שאר אתוון, למיהוי כולא שמא (דף פב ע"א) שלים.

ועל דא איהי אמרת בתיקוני שפירהא, משכני אחריו גרוצה, הא איהי וסטרהא. הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה, הא היא וסטרהא.

בגין דאיהי אתתקנת בשפירו תיקונתהא, לאתחברא, למיהוי שמא שלים בחיבורא חדא. דכד סלקא, כדין איהו שמא שלים, רזא דשמא יהו"ה אלהים.

ואי תימא, הא כד סלקא לאתחברא, כדין הוא שמא שלים יהו"ה, ולא יתיר, אן הוא רזא דאלהים. אלא כד הוי שמא בשלימו, כדין אתפלילת עילא ותתא, עילא בשמא דיהו"ה. לתתא בשמא דאלהים. וכדין אשתלימת בכולא.

בתיב, (מ"א ב מה) והמלך שלמה ברוך. אמאי איקרי הכי. אלא והמלך שלמה, מלכא דשלמה דיליה. דהא בכמה אתרי בתיב המלך סתם, ולא בתיב המלך שלמה. אלא המלך סתם, על בית דוד קאמר. המלך שלמה, על מלכא דשלמה דיליה קאמר.

ברוך, דהא כדין נביעו דברכאן לא הוו פסקין עילא ותתא. ברוך, דכל ברכאן נבעין מתמן, לאתברכא כל עלמין, וכל אתוון אתנהרין, פלהו בחבורא חדא, בשלימו חד.

וכל האותיות מאירות כלן בחבור אחד, בשלמות אחת.